

Witold Bender, Barbara Balke

Wólka Łasiecka, gm. Bolimów, woj. skierniewickie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 10, 167

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WOLKA ŁASIECKA, gm. Bolimów
woj. skierniewickie
Stanowisko 2

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej w Warszawie

Badania prowadził mgr Witold Bender, autorka sprawozdania mgr Barbara Balke. Finansowała Katedra Archeologii UŁ. Osmy sezon badań. Osada otwarta z okresu wpływów rzymskich /B2-C2/

Po 15 latach przerwy wznowiono prace na osadzie, w której odkryto oprócz zwykłej zabudowy mieszkalno-gospodarczej także dużą budowlę halową o zagadkowym przeznaczeniu. Dotychczas rozpoznana była głównie południowa część obiektu, nieznanym natomiast był układ i rozprzestrzenienie w kierunku północnym. Ta partia osady jest obecnie zagrożona zniszczeniem przez budowę autostrady WZ.

Stanowisko położone jest na łagodnym, płaskim wzniesieniu ograniczonym od zachodu i wschodu dolinkami strumieni. W centrum osiedla znajduje się małe, obecnie zabagnione, zakłębienie terenu, niegdyś naturalny zbiornik wodny. Odległość od Rawki wynosi około 3,5 km.

Odślonięto około 400 m² powierzchni. Odkryto dalsze dwa domostwa słupowe /jedno z paleniskiem wewnątrz/, dwa ogniska wolnostojące, 3 paleniska zagłębione, 2 zniszczone piece gliniane oraz 4 jamy-magazyny surowca glinianego. W bezpośrednim sąsiedztwie bagienka odkryto świetnie zachowaną, dolną partię studni drewnianej o konstrukcji zrębowej, zalegającą na głębokości 1,2 - 2,0 m. Ściany studni od zewnątrz umocnione były kamieniami, wśród których /oraz wewnątrz obiektu/ znaleziono dużą ilość ceramiki gospodarczej. Studnia wybudowana była odległości zaledwie kilku metrów od zbiornika wody a teren wokół niej oraz łączący ją z bagienkiem wymoszczony był brukiem kamiennym.

Uchwycono północno-zachodnią granicę osiedla t.j. od strony cmentarzyska /stanowisko 1/ i stwierdzono, iż pomiędzy obydwoma stanowiskami istniał kilkudziesięciometrowy pas wolny od śladów kulturowych, najpewniej wówczas zalesiony.

Ponadto wykonano szereg wierceń geologicznych /m.in. uzyskano przekrój przez część osady i bagienko/, pobrano liczne próby i dokonano ekspertyz dotyczących zagadnień geomorfologicznych, hydrograficznych oraz miejscowej bazy surowca żelaznego.

Badania będą kontynuowane.